

ภาคผนวก

วิธีการเติมโอะคุริงะนะ

Okurigana no Tsukekata

ของ กระทรวงศึกษาธิการญี่ปุ่น

ประกาศคณะรัฐมนตรีครั้งที่ 2 เรื่อง การเติมโอะคุริงะนะ

ข้อกำหนดต่อไปนี้มีขึ้นเพื่อแสดงวิธีการเติมโอะคุริงะนะในการเขียนภาษาญี่ปุ่นปัจจุบันที่ใช้ในชีวิตประจำวันทั่วไป และขอยกเลิกประกาศครั้งที่ 1 ของปีโชวะที่ 34

ประกาศ ณ วันที่ 18 เดือน มิถุนายน ปีโชวะที่ 48

ประกาศคณะรัฐมนตรีครั้งที่ 3 ณ วันที่ 1 เดือน ตุลาคม ปีโชวะที่ 56

1. คำนำ

- 1.1 “การเติมโอะคุริงะนะ” นี้จะกล่าวถึงกฎที่ใช้ในการเติมโอะคุริงะนะให้เข้ากับเสียงอ่าน “อน หรือคุน” ของอักษรคันจิที่ปรากฏใน Jouyou Kanji List ซึ่งใช้ในการเขียนภาษาญี่ปุ่นทั่วไปในปัจจุบันและเป็นการใช้กันอย่างกว้างขวาง เช่น ใช้ในทางกฎหมาย ใช้กับหนังสือราชการ ใช้ในหนังสือพิมพ์ ใช้ในนิตยสาร และการกระจายเสียง เป็นต้น
- 1.2 “การเติมโอะคุริงะนะ” นี้ไม่บังคับใช้ในการเขียนของศาสตร์สาขาต่างๆ เช่น วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ศิลปะ สาขาอื่นๆ หรือการเขียนของแต่ละบุคคล
- 1.3 “การเติมโอะคุริงะนะ” นี้ไม่ได้บังคับใช้ในการเขียนคันจิที่เป็นสัญลักษณ์ การใช้อักษรคันจิในตาราง หรือการเขียนชื่อเฉพาะ

2. คำอธิบายประกอบเนื้อหา

- 2.1 ส่วนประกอบของเนื้อหา “การเติมโอะคุริงะนะ” มีดังต่อไปนี้

2.1.1 คำเดี่ยว

- 1) คำที่มีการเปลี่ยนรูป
 - กฎข้อที่1 เกี่ยวกับคำที่มีการเติมปัจจัย (Suffix) ท้ายคำ
 - กฎข้อที่2 เกี่ยวกับคำที่มีการเปลี่ยนรูปมาแล้ว ก่อนที่จะมีการเติมปัจจัยอีก
- 2) คำที่ไม่มีการเปลี่ยนรูป
 - กฎข้อที่3 เกี่ยวกับคำนามที่ไม่มีการเติมโอะคุริงะนะ
 - กฎข้อที่4 เกี่ยวกับคำนามที่ทำให้เป็นนามจากวิธีการเปลี่ยนรูป โดยมีการเติมโอะคุริงะนะอยู่แล้วในคำเดิม
 - กฎข้อที่5 เกี่ยวกับคำกริยาวิเศษณ์ คำคุณศัพท์ที่ไม่เปลี่ยนรูป และคำสันธาน

2.1.2 คำประสม

กฎข้อที่6 เกี่ยวกับคำที่มาจากการเติมโอะคุริงะนะของคำเดียว

กฎข้อที่7 เกี่ยวกับคำที่ไม่เติมโอะคุริงะนะเหมือนทั่วไป

2.1.3 คำศัพท์ในภาคผนวก

1) เกี่ยวกับคำที่เติมโอะคุริงะนะ

2) เกี่ยวกับคำที่ไม่เติมโอะคุริงะนะ

2.2 คำว่า “กฎทั่วไป” หมายถึง กฎพื้นฐานที่เกี่ยวกับวิธีการเติมโอะคุริงะนะ ตามปกติแล้วจะแบ่งเป็นการเติมโอะคุริงะนะในคำเดียว คำประสม คำที่มีการเปลี่ยนรูปและคำที่ไม่มีการเปลี่ยนรูป และหากจำเป็นอาจมีการเพิ่มเติมรูปที่ยกเว้นหรือรูปอื่นที่เป็นที่ยอมรับ

ด้วยเหตุนี้ใน “กฎทั่วไป” แต่ละกฎ นอกจากหลักการเขียนที่เป็นมาตรฐานแล้วยังมีการเพิ่มเติมรูปที่ยกเว้นหรือรูปอื่นที่เป็นที่ยอมรับตามที่เห็นว่าจำเป็น อย่างไรก็ตามเนื่องจากข้อยกเว้นของข้อกฎทั่วไปข้อที่ 6 มีจำนวนมากจึงได้จัดแยกไว้เฉพาะส่วน และกฎทั่วไปข้อที่ 7 ทำขึ้นเพื่อรองรับข้อยกเว้นนี้

2.3 ความหมายของคำศัพท์เฉพาะที่ใช้ในเอกสาร “การเติมโอะคุริงะนะ” มีดังต่อไปนี้

คำเดียว หมายถึงคำที่เขียนด้วยอักษรคันจิตัวเดียว อ่านด้วยเสียง ोन หรือเสียงคุณ

คำประสม หมายถึงคำที่เขียนด้วยอักษรคันจิสองตัวขึ้นไป อ่านด้วยเสียง ोन หรือเสียงคุณ หรือเสียง

ประสมกันระหว่างเสียง ोन และเสียงคุณ

คำศัพท์ในภาคผนวก หมายถึงคำศัพท์ที่มีอยู่ใน Jouyou Kanji List และมีปัญหาบางประการเกี่ยวกับการเติมโอะคุริงะนะ

คำที่มีการเปลี่ยนรูป หมายถึงคำกริยา คำคุณศัพท์ และคำคุณศัพท์-นาม

คำที่ไม่มีการเปลี่ยนรูป หมายถึงคำนาม คำวิเศษณ์ คำคุณศัพท์ที่ไม่เปลี่ยนรูป และคำสันธาน

กฎหลัก หมายถึงกฎที่ใช้เป็นพื้นฐานใน “การเติมโอะคุริงะนะ”

ข้อยกเว้น หมายถึงคำที่ไม่เข้ากับกฎหลัก แต่เป็นคำที่ได้รับการยอมรับให้ใช้ ดังนั้นถึงจะขัดกับกฎหลักถือว่าเป็นข้อยกเว้นที่ยอมรับได้

คำที่เป็นที่ยอมรับ หมายถึงคำที่มี “การเติมโอะคุริงะนะ” ตามกฎหลัก แต่ยังมีอีกรูปหนึ่งที่ใช้ไปพร้อมๆ กับรูปกฎหลัก ถือว่าเป็นรูปที่ใช้ได้

2.4 คำที่มีเสียงอยู่ในตัวอักษร ทั้งในคำเดียวและคำประสม ที่ไม่ได้ใช้โอะคุริงะนะ จะไม่นำมากล่าวไว้

2.5 ในกฎทั่วไปแต่ละข้อ อาจจะมีตัวเขียนที่เป็นไปตามกฎหลัก หรือตามความนิยมใช้ปรากฏอยู่ในกรณีที่ต้องตัดสินใจว่าจะใช้รูปตามความนิยมหรือตามกฎหลัก ให้ยึดกฎหลักเป็นสำคัญ

3. เนื้อหา

3.1 คำเดียว

3.1.1 คำที่มีการเปลี่ยนรูป

กฎข้อที่1 การเติมโอะคุริงะนะในคำที่มีการเปลี่ยนรูป จะเริ่มจากตัวเดิมท้าย เช่น

憤る

ikidooru

承る

uketamawaru

書 <u>く</u>	kaku	実 <u>る</u>	minoru
催 <u>す</u>	moyoosu	生 <u>きる</u>	ikiru
陥 <u>れる</u>	otoshiireru	考 <u>える</u>	kangaeru
助 <u>ける</u>	tasukeru	荒 <u>い</u>	arai
潔 <u>い</u>	isagiyo	賢 <u>い</u>	kashikoi
濃 <u>い</u>	koi	主 <u>だ</u>	omoda

ข้อยกเว้น

ข้อยกเว้นที่ 1 คำคุณศัพท์ที่รากคำลงท้ายด้วย し ให้ใส่โอะคุริงะนะตั้งแต่ し เช่น

著 <u>しい</u>	ichijirushii	惜 <u>しい</u>	oshii
悔 <u>しい</u>	kuyashii	恋 <u>しい</u>	koishii
珍 <u>しい</u>	mezurashii		

ข้อยกเว้นที่ 2 คำคุณศัพท์นามที่รากคำลงท้ายด้วย か/ka/, やか/yaka/, らか/raka อยู่หน้า
คำเติม เริ่มเขียนโอะคุริงะนะตั้งแต่ か/ka/, やか/yaka/, らか/raka เช่นคำ

暖 <u>かだ</u>	atataka da	細 <u>かだ</u>	komaka da
静 <u>かだ</u>	shizuka da	穏 <u>やかだ</u>	odayaka da
健 <u>やかだ</u>	sukoyaka da	和 <u>やかだ</u>	nagoyaka da
明 <u>らかだ</u>	akiraka da	平 <u>らかだ</u>	tairaka da
滑 <u>らかだ</u>	homeraka da	柔 <u>らかだ</u>	yawaraka da

ข้อยกเว้นที่ 3 ในคำต่อไปนี้จะเติมโอะคุริงะนะดังนี้

明 <u>らむ</u>	akaramu	味 <u>わう</u>	ajiwau
哀 <u>れむ</u>	awaremu	慈 <u>しむ</u>	itsukushimu
教 <u>わる</u>	osowaru	脅 <u>かす</u>	odokasu
脅 <u>かす</u>	obiyakasu	食 <u>らう</u>	kurau

語る	<u>語</u> らう	計る	<u>計</u> らう
向く	<u>向</u> かう	浮く	<u>浮</u> かぶ
生む	<u>生</u> まれる	押す	<u>押</u> さえる
捕る	<u>捕</u> らえる	勇む	<u>勇</u> ましい
輝く	<u>輝</u> かしい	喜ぶ	<u>喜</u> ばしい
晴れる	<u>晴</u> れやかだ	及ぶ	<u>及</u> ぶす
積む	<u>積</u> もる	聞く	<u>聞</u> こえる
頼む	<u>頼</u> もしい	起きる	<u>起</u> こる
落ちる	<u>落</u> とす	暮れる	<u>暮</u> らす
冷える	<u>冷</u> やす	当てる	<u>当</u> たる
終える	<u>終</u> わる	変える	<u>変</u> わる
集める	<u>集</u> まる	定める	<u>定</u> まる
連ねる	<u>連</u> なる	交える	<u>交</u> わる
混ぜる	<u>混</u> ざる・ <u>混</u> じる	恐れる	<u>恐</u> ろしい

2) การเปลี่ยนรูปจากคำคุณศัพท์ และคุณศัพท์นามที่ใช้โครงสร้างเดิมเป็นพื้นฐาน

รูปพื้นฐาน	รูปที่เปลี่ยนใหม่	รูปพื้นฐาน	รูปที่เปลี่ยนใหม่
重い	<u>重</u> んずる	若い	<u>若</u> やぐ
怪しい	<u>怪</u> しむ	悲しい	<u>悲</u> しむ
苦しい	<u>苦</u> しがる	確かだ	<u>確</u> かめる
重い	<u>重</u> たい	憎い	<u>憎</u> らしい
古い	<u>古</u> めかしい	細かだ	<u>細</u> かい
柔らかだ	<u>柔</u> らかい	清い	<u>清</u> らかだ
高い	<u>高</u> らかだ	寂しい	<u>寂</u> しげだ

3) คำที่เปลี่ยนรูปมาจากคำนาม

รูปพื้นฐาน	รูปที่เปลี่ยนใหม่	รูปพื้นฐาน	รูปที่เปลี่ยนใหม่
汗	<u>汗</u> ばむ	先	<u>先</u> んずる
ase	asebamu	saki	sakinzuru
春	<u>春</u> めく	男	<u>男</u> らしい
haru	harumeki	otoko	otokorashii
後ろ	<u>後</u> ろめたい		
ushiro	ushirometai		

รูปคำที่เป็นที่ยอมรับ ในกรณีที่ไม่เกรงว่าจะเกิดปัญหาจากการอ่านผิด โอะคุริงะนะที่เป็นส่วนของ ส่วนของคำที่ไม่ใช่ส่วนเปลี่ยนรูปของปัจจัยเติมท้ายสามารถละออกไปได้ เช่น

รูปตามกฎ	รูปที่ยอมรับ		รูปตามกฎ	รูปที่ยอมรับ	
浮 <u>か</u> ぶ	浮 <u>ぶ</u>	ukabu	生 <u>れ</u> る	生 <u>ま</u> れる	umareru
押 <u>さ</u> える	押 <u>え</u> る	osaeru	捕 <u>ら</u> える	捕 <u>え</u> る	toraeru
晴 <u>れ</u> やかだ	晴 <u>や</u> かだ	hareyaka	積 <u>も</u> る	積 <u>る</u>	tsumoru
聞 <u>こ</u> える	聞 <u>え</u> る	kikoeru	起 <u>こ</u> る	起 <u>る</u>	okoru
落 <u>と</u> す	落 <u>す</u>	otosu	暮 <u>ら</u> す	暮 <u>す</u>	kurasu
当 <u>た</u> る	当 <u>る</u>	ataru	終 <u>わ</u> る	終 <u>る</u>	owaru
変 <u>わ</u> る	変 <u>る</u>	kawaru			

ข้อควรระวัง คำต่อไปนี้ไม่ใช่การเติมโอะคุริงะนะที่มาจากการเปลี่ยนรูป แต่เป็นการเติมโอะคุริงะนะตามกฎข้อที่ 1 เช่น

รูปคำทางซ้ายมือเป็นการเติมโอะคุริงะนะตามกฎข้อที่ 1

ไม่ได้เปลี่ยนรูปมาจากคำทางขวา

明 <u>る</u> い	akarui	明 <u>け</u> る	akeru
荒 <u>い</u>	arai	荒 <u>れ</u> る	areru
悔 <u>しい</u>	kuyashii	悔 <u>い</u> る	kuiru
恋 <u>しい</u>	koishii	恋 <u>う</u>	kou

3.1.2 คำที่ไม่มีการเปลี่ยนรูป

กฎข้อที่ 3 คำนามไม่มีการเติมโอะคุริงะนะ (ยกเว้นคำที่อยู่ในกฎข้อที่ 4)

เช่น 月 鳥 花 山 男 女 彼 何

ข้อยกเว้น

ข้อยกเว้นที่ 1 โอะคุริงะนะในคำต่อไปนี้เติมที่พยางค์สุดท้าย

辺 <u>り</u>	あ <u>た</u> り	哀 <u>れ</u>	あ <u>わ</u> れ	勢 <u>い</u>	いき <u>お</u> い
幾 <u>ら</u>	いく <u>ら</u>	後 <u>ろ</u>	う <u>し</u> ろ	傍 <u>ら</u>	か <u>た</u> わ <u>ら</u>
幸 <u>い</u>	さい <u>わ</u> い	幸 <u>せ</u>	しあ <u>わ</u> せ	互 <u>い</u>	た <u>が</u> い
便 <u>り</u>	た <u>よ</u> り	半 <u>ば</u>	なか <u>ば</u>	情 <u>け</u>	な <u>さ</u> け
斜 <u>め</u>	な <u>な</u> め	独 <u>り</u>	ひ <u>と</u> り	誉 <u>れ</u>	ほ <u>ま</u> れ
自 <u>ら</u>	み <u>ず</u> か <u>ら</u>	災 <u>い</u>	わ <u>ざ</u> わ <u>い</u>		

ข้อยกเว้นที่ 2 โอะคุริงะนะ っ ที่แสดงลักษณนามวางต่อจากจำนวนนับ ให้เติมตั้งแต่ตัว っ

一 <u>っ</u>	hitotsu	二 <u>っ</u>	futatsu	三 <u>っ</u>	mitsu	幾 <u>っ</u>	ikutsu
------------	---------	------------	---------	------------	-------	------------	--------

กฎข้อที่ 4 คำนามที่มาจากคำที่มีการเปลี่ยนรูปมาแล้ว รวมถึงคำนามที่มาจากการเติมปัจจัย さ-sa, げ-ge, み-mi ให้ใช้กฎการเติมอะคุริงะนะของคำเดิม เช่น

คำนามที่มาจากคำกริยาที่เปลี่ยนรูปแล้ว

動 <u>き</u>	う <u>ご</u> き	仰 <u>せ</u>	お <u>お</u> せ	恐 <u>れ</u>	お <u>そ</u> れ
薫 <u>り</u>	か <u>お</u> り	曇 <u>り</u>	く <u>も</u> り	調 <u>べ</u>	し <u>ら</u> べ
届 <u>け</u>	と <u>ど</u> け	願 <u>い</u>	ね <u>が</u> い	晴 <u>れ</u>	は <u>れ</u>
当 <u>た</u> り	あ <u>た</u> り	代 <u>わ</u> り	か <u>わ</u> り	向 <u>か</u> い	む <u>か</u> い
狩 <u>り</u>	か <u>り</u>	答 <u>え</u>	こ <u>た</u> え	問 <u>い</u>	と <u>い</u>
祭 <u>り</u>	ま <u>つ</u> り	群 <u>れ</u>	む <u>れ</u>	憩 <u>い</u>	い <u>こ</u> い
愁 <u>い</u>	う <u>れ</u> い	憂 <u>い</u>	う <u>れ</u> い	香 <u>り</u>	か <u>お</u> り
極 <u>み</u>	き <u>わ</u> み	初 <u>め</u>	始 <u>め</u>	近 <u>く</u>	ち <u>か</u> く
遠 <u>く</u>	と <u>お</u> く				

คำนามที่มาจากการเติมปัจจัยพวก 「さ」 /-sa/, 「み」 /-mi/, 「げ」 /-ge/

暑さ	あつさ	大きさ	おおきさ	正し ^さ	ただし ^さ
確 ^さ	たし ^さ	明 ^る み	あか ^る み	重み	おもみ
憎 ^し み	にく ^し み	惜 ^し げ	お ^し げ		

ช้อยกเว้น คำต่อไปนี้เป็นคำยกเว้นที่ไม่ต้องใส่โอะคุริงะนะ

謡	うたい	虞	おそれ	趣	おもむき
氷	こおり	印	いん	頂	いただき
帯	おび	畳	たたみ	卸	おろし
煙	けむり	恋	こい	志	こころざし
次	つぎ	隣	となり	富	とみ
恥	はじ	話	はなし	光	ひかり
舞	まい	折	おり	係	かかり
掛	かかり	組	くみ	肥	こえ
並	なみ	巻	かん	割	わり

ข้อควรระวัง

คำว่า 組/kumi/ ที่ได้ยกตัวอย่างมาข้างต้นนั้นหมายถึงการใช้ในสำนวนความหมาย 花の組/hana no kumi/ ช่อดอกไม้, 赤の組/aka no kumi/ ทีมแดง แต่ไม่ใช้ในกรณีต่อไปนี้ เช่น 活字の組みがゆるむ。/katsuji no kumi ga yurumu/ หมายความว่า การกำหนดรูปแบบตัวอักษรหละหลวม

การใช้ในลักษณะเช่นนี้ยังใช้กับคำอื่นๆที่มีลักษณะใกล้เคียงกันด้วย เช่น 光 /hikari/, 折 /ori/, 係 /kakari/ ซึ่งจะไม่เข้าข่ายกฎช้อยกเว้น เพราะเป็นกรณีที่ยังคงความหมายของคำกริยาชัดเจนอยู่ จึงให้เติมโอะคุริงะนะโดยทำตามกฎการใส่โอะคุริงะนะของคำกริยานั้นๆ

รูปคำที่เป็นที่ยอมรับ ในกรณีที่ไม่ว่าจะเกิดปัญหาจากการอ่านผิด สามารถยกเว้นไม่เติมโอะคุริงะนะได้ ดังที่แสดงไว้ในวงเล็บ

曇 <u>り</u> (曇)	届 <u>け</u> (届)	願 <u>い</u> (願)	晴 <u>れ</u> (晴)
当 <u>た</u> り(当り)	代 <u>わ</u> り(代り)	向 <u>か</u> い(向い)	狩 <u>り</u> (狩)
答 <u>え</u> (答)	問 <u>い</u> (問)	祭 <u>り</u> (祭)	群 <u>れ</u> (群) 憩 <u>い</u> (憩)

กฎข้อที่5 โอะคุริงะนะของคำกริยาวิเศษณ์ คำคุณศัพท์ที่ไม่มีการเปลี่ยนรูป และคำสันธานใส่ใน

พยางค์สุดท้ายเช่น

必ず 更に 少し 既に 再び 全く 最も 来る 去る 及び 且つ 但し

ข้อยกเว้น

ข้อยกเว้นที่ 1 คำต่อไปนี้จะใส่โอะคุริงะนะตามแบบที่แสดงไว้

明くる 大いに 直ちに 並びに 若しくは

ข้อยกเว้นที่ 2 คำต่อไปนี้ไม่ต้องใส่โอะคุริงะนะ

又

ข้อยกเว้นที่ 3 การเติมโอะคุริงะนะในคำที่มีการเปลี่ยนรูปหรือมีการเติมโอะคุริงะนะไว้แล้ว ให้ใส่โอะคุริงะนะตามแบบของคำเดิมนั้น (คำเดิมอยู่ในวงเล็บ)

併 <u>せ</u> て [併 <u>せ</u> る]	至 <u>っ</u> て [至 <u>る</u>]
恐 <u>ら</u> く [恐 <u>れ</u> る]	従 <u>っ</u> て [従 <u>う</u>]
絶 <u>え</u> ず [絶 <u>え</u> る]	例 <u>え</u> ば [例 <u>え</u> る]
努 <u>め</u> て [努 <u>め</u> る]	辛 <u>う</u> じて [辛 <u>い</u>]
少 <u>な</u> くとも [少 <u>な</u> い]	互 <u>い</u> に [互 <u>い</u>]
必 <u>ず</u> しも [必 <u>ず</u>]	

3.2 คำประสม

กฎข้อที่6 การเติมโอะคุริงะนะของคำประสม (ยกเว้นที่เป็นไปตามกฎข้อ7) นั้น จะเติมโอะคุริงะนะตามคำเดี่ยวที่ได้มาจากเสียงอน หรือเสียงคุนของคันจินั้นๆที่นำมาเป็นคำประสม ตัวอย่างเช่น

ตัวอย่างที่ 1 คำที่มีการเปลี่ยนรูป

書 <u>き</u> 拔 <u>く</u>	流 <u>れ</u> 込 <u>む</u>	申 <u>し</u> 込 <u>む</u>	打 <u>ち</u> 合 <u>わ</u> せ <u>る</u>
向 <u>か</u> い	合 <u>わ</u> せ <u>る</u>	長 <u>引</u> <u>く</u>	若 <u>返</u> <u>る</u>
裏 <u>切</u> <u>る</u>	旅 <u>立</u> <u>つ</u>	聞 <u>き</u> 苦 <u>し</u> い	薄 <u>暗</u> <u>い</u>
草 <u>深</u> <u>い</u>	心 <u>細</u> <u>い</u>	待 <u>ち</u> 遠 <u>し</u> い	軽 <u>々</u> <u>し</u> い
若 <u>々</u> <u>し</u> い	女 <u>々</u> <u>し</u> い	気 <u>軽</u> <u>だ</u>	望 <u>み</u> 薄 <u>だ</u>

ตัวอย่างที่ 2 คำที่ไม่มีการเปลี่ยนรูป

石橋	竹馬	山津波	後 <u>ろ</u> 姿
斜 <u>め</u> 左	花便 <u>り</u>	独 <u>り</u> 言	卸商
水煙	目印	田植 <u>え</u>	封切 <u>り</u>
物知 <u>り</u>	落書 <u>き</u>	雨上 <u>がり</u>	墓参 <u>り</u>
日当 <u>たり</u>	夜明 <u>かし</u>	先駆 <u>け</u>	巢立 <u>ち</u>
手渡 <u>し</u>	入 <u>り</u> 江	飛 <u>び</u> 火	教 <u>え</u> 子
合 <u>わ</u> せ鏡	生 <u>き</u> 物	落 <u>ち</u> 葉	預 <u>かり</u> 金
寒空	深情 <u>け</u>	愚 <u>か</u> 者	行 <u>き</u> 帰 <u>り</u>
伸 <u>び</u> 縮 <u>み</u>	乗 <u>り</u> 降 <u>り</u>	抜 <u>け</u> 駆 <u>け</u>	作 <u>り</u> 笑 <u>い</u>
暮 <u>ら</u> し向 <u>き</u>	売 <u>り</u> 上 <u>げ</u>	取 <u>り</u> 扱 <u>い</u>	乗 <u>り</u> 換 <u>え</u>
引 <u>き</u> 換 <u>え</u>	歩 <u>み</u> 寄 <u>り</u>	申 <u>し</u> 込 <u>み</u>	移 <u>り</u> 変 <u>わ</u> り
長生 <u>き</u>	早起 <u>き</u>	苦 <u>し</u> 紛 <u>れ</u>	大寫 <u>し</u>
粘 <u>り</u> 強 <u>さ</u>	有 <u>り</u> 難 <u>み</u>	待 <u>ち</u> 遠 <u>し</u> さ	乳飲 <u>み</u> 子
無理強 <u>い</u>	立 <u>ち</u> 居振 <u>る</u> 舞 <u>い</u>	呼 <u>び</u> 出 <u>し</u> 電話	次々
常々	近々	深々	休 <u>み</u> 休 <u>み</u> 行 <u>く</u> 行 <u>く</u>

รูปคำที่เป็นที่ยอมรับ ในกรณีที่ไม่เกรงว่าจะเกิดปัญหาจากการอ่านผิด สามารถยกเว้นไม่ได้
โอะคุริงะนะได้ ดังที่แสดงไว้ในวงเล็บ

書 <u>き</u> 抜 <u>く</u> (書抜く)	申 <u>し</u> 込 <u>む</u> (申込む)
打 <u>ち</u> 合 <u>わ</u> せる(打ち合せる・打合せる)	向 <u>か</u> い合 <u>わ</u> せる(向い合せる)
聞 <u>き</u> 苦 <u>しい</u> (聞苦しい)	待 <u>ち</u> 遠 <u>しい</u> (待遠しい)
田植 <u>え</u> (田植)	封切 <u>り</u> (封切)
落書 <u>き</u> (落書)	雨上 <u>がり</u> (雨上り)
日当 <u>たり</u> (日当り)	夜明 <u>かし</u> (夜明し)
入 <u>り</u> 江(入江)	飛 <u>び</u> 火(飛火)
合 <u>わ</u> せ鏡(合せ鏡)	預 <u>かり</u> 金(預り金)
抜 <u>け</u> 駆 <u>け</u> (抜駆け)	暮 <u>ら</u> し向 <u>き</u> (暮し向き)
売 <u>り</u> 上 <u>げ</u> (売上げ・売上)	取 <u>り</u> 扱 <u>い</u> (取扱い・取扱)
乗 <u>り</u> 換 <u>え</u> (乗換え・乗換)	引 <u>き</u> 換 <u>え</u> (引換え・引換)
申 <u>し</u> 込 <u>み</u> (申込み・申込)	移 <u>り</u> 変 <u>わ</u> り(移り変り)
有 <u>り</u> 難 <u>み</u> (有難み)	待 <u>ち</u> 遠 <u>し</u> さ(待遠しさ)
立 <u>ち</u> 居振 <u>る</u> 舞 <u>い</u> (立ち居振舞い・立ち居振舞・立居振舞)	
呼 <u>び</u> 出 <u>し</u> 電話(呼出し電話・呼出電話)	

ข้อควรระวัง ในคำต่อไปนี้ こけら落とし(こけら落し, さび止め, 洗いざらし, 打ちひも

จะมีการเติมโอะคุริงะนะในส่วนแรกหรือส่วนที่สอง ในส่วนที่เหลือให้ใช้วิธีการเติมโอะคุริงะนะตามกฎของคำเดียว

กฎข้อที่ 7 คำนามประสมต่อไปนี้ไม่เติมโอะคุริงะนะเหมือนการใช้ทั่วไป
ตัวอย่างที่ 1 คำที่ใช้เฉพาะในสาขาซึ่งกำหนดให้เขียนเช่นนั้นโดยทั่วไป

- คำที่แสดงยศ ตำแหน่ง ฐานะ และตำแหน่งหน้าที่การงานอื่นๆ เช่น

	関取 /sekitori/	頭取取締役 /torishimariyaku/	事務取扱				
書留	かきとめ	気付	きづけ	切手	きって	消印	けしいん
小包	こづつみ	振替	ふりかえ	切符	きっぷ	踏切	ふみきり
請負	うけおい	売値	うりね	買値	かいね	仲買	なかがい
歩合	ぶあい	両替	りょうがえ	割引	わりびき	組合	くみあい
-							
手当	てあて	倉敷料	くらしき	作付面積	さくつけ	売上(高)	うりあげ
			りょう		めんせき		《だか》
貸付(金)	かしつけ	借入(金)	かりいれ	繰越(金)	くりこし	小売(商)	こうり
	《きん》		《きん》		《きん》		しょう
積立(金)	つみたて	取扱(所)	とりあつ	取扱(注	とりあつ	取次(店)	とりつぎ
	《きん》		かい《し	意》	かい《ち		《てん》
			よ》		ゆうい》		
取引(所)	とりひき	乗換(駅)	のりかえ	乗組(員)	のりくみ	引受(人)	ひきうけ
	《しょ》		《えき》		《いん》		《にん》
引受(時刻)	ひきうけ	引換(券)	ひきかえ	《代金》引換	《だいき	振出(人)	ふりだし
	《じこく》		《けん》		ん》ひき		《にん》
					かえ		
待合(室)	まちあい	見積(書)	みつもり	申込(書)	もうしこ		
-	《しつ》		《しょ》		み《しょ》		

คำที่ใช้กับสินค้าหัตถกรรม เช่น 「織」 /ori/, 「染」 /zome/, 「塗」 /nuri/ เป็นต้น

《博多》織 /hakataori/	《型絵》染 /kataezome/
《春慶》塗 /shunkeinuri/	《鎌倉》彫 /kamakurabori/
《備前》焼 /bizen'yaki/	

- คำอื่นๆ

ตัวอย่างที่ 2 คำที่กำหนดให้ใช้ตามความนิยมส่วนใหญ่

奥書	おくがき	木立	こだち	子守	こもり	献立	こんだて
座敷	ざしき	試合	しあい	字引	じびき	場合	ばあい
羽織	はおり	葉巻	はまき	番組	ばんぐみ	番付	ばんづけ
日付	ひづけ	水引	みずひき	物置	ものおき	物語	ものがたり

役割	やくわり	屋敷	やしき	夕立	ゆうだち	割合	わりあい
合図	あいず	合間	あいま	植木	うえき	置物	おきもの
織物	おりもの	貸家	かしや	敷石	しきいし	敷地	しきち
敷物	しきもの	立場	たちば	建物	たてもの	並木	なみき
巻紙	まきがみ	受付	うけつけ	受取	うけとり	浮世絵	うきよえ
絵巻物	えまきもの	仕立屋	したてや				

ข้อควรระวัง

1. กฎทั่วไปนี้ใช้กับคำประสมที่กล่าวมาข้างต้นเช่น ในรูปของ «博多»織 /hakataori/
«売上»高 /uriagedaka/ จากตัวอย่างที่ยกมานี้ ถึงจะมีการเปลี่ยนตัวคันจิในวงเล็บสอง
ชั้นนั้นกฎนี้ยังคงใช้อยู่เช่นเดิม
2. ตัวอย่างคำที่ปรากฏในกฎข้อ 7 นี้ เป็นเพียงตัวอย่างเท่านั้นไม่ใช่คำทั้งหมด ดังนั้นกฎนี้จึง
นำมาใช้ในลักษณะเปรียบเทียบกับคำอื่นๆในประเภทเดียวกันที่การเขียนถูกกำหนดจาก
ความนิยมที่ใช้อย่างกว้างขวาง ในกรณีที่ตัดสินใจว่าจะใช้กฎข้อ 7 หรือไม่ ให้ใช้กฎข้อ
6 ก่อน

3.3 คำศัพท์ในภาคผนวก

การเติมโอะคุริงะนะในคำที่เป็นปัญหา จะปรากฏอยู่ในภาคผนวกของ Jouyou Kanji List ดังตัวอย่าง
ตัวอย่างที่ 1 การเติมโอะคุริงะนะของคำต่อไปนี้เป็นดังที่แสดงไว้

浮 <u>つく</u>	/uwatsuku/	お巡 <u>り</u> さん	/omawarisan/
差 <u>し</u> 支 <u>え</u> る	/sashitsukaeru/	五月晴 <u>れ</u>	/satsukibare/
立 <u>ち</u> 退 <u>く</u>	/tachinoku/	手伝 <u>う</u>	/tetsudau/
最寄 <u>り</u>	/moyori/		

การเติมโอะคุริงะนะของคำต่อไปนี้อาจไม่ได้ดังที่แสดงไว้ในวงเล็บ

差 <u>し</u> 支 <u>え</u> る (差支 <u>え</u> る)	/sashitsukaeru/
五月晴 <u>れ</u> (五月晴)	/satsukibare/
立 <u>ち</u> 退 <u>く</u> (立退 <u>く</u>)	/tachinoku/

ตัวอย่างที่ 2	คำต่อไปนี้ไม่เต็มโอะคุริงะนะะ					
息吹	/ibuki/	栈敷	/sajiki/	時雨	/shigure/	
築山	/tsukiyama/	名残	/nagori/	雪崩	/nadare/	
吹雪	/fubuki/	迷子	/maigo/	行方	/yukue/	